

JUGOSLOVENSKO NOVINARSKO UDRUŽENJE SEKCIJA LJUBLJANA

Na narodni praznik 1. decembra t. l. ob 20. uri
v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani

SLAVNOSTNI KONCERT

SODELUJEJO :

Orkester Narodnega železničarskega glasbenega društva „Sloge“ pod vodstvom dirigenta *Heriberta Svetela*; pevski zbor „Grafike“ pod vodstvom prof. g. *A. Gröbminga*; slovenski vokalni kvintet (eg. Štibernik, Jug, brata Petrovčiča in Šule); mali goslač *Miran Viher*, pri klavirju ga. *Mira Sancinova*; pevski kvintet „Ljubljana“ (eg. Grobeljšek, Gril, Premelč, Plevelj in Križnar) ter pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ pod vodstvom pevovodje g. *Zorka Prelovca*.

S P O R E D :

Državna himna.

1. *Ljádov: Osem ruskih narodnih pesmi.* Izvaja orkester Narodnega železničarskega glasbenega društva „Sloge“. Dirigent g. *Heribert Svetel*.
2. a) *A. Foerster: Spak.*
b) *E. Adamič: Završki fantje.* Moška zbora. Poje pevski zbor „Grafike“. Dirigent prof. g. *A. Gröbming*.
3. a) *Z. Fibich: Tiha noč.*
b) *R. Savin: Tehtni vzrok.* Poje slovenski vokalni kvintet.

O D M O R

4. *E. Grieg: Sonata G-dur op. 13.:*
I. Lento doloroso. Allegro vivace;
II. Allegretto tranquillo;
III. Allegro animato.
Gosli solo s klavirjem, izvaja mali *Miran Viher*, pri klavirju ga. *Mira Sancinova*.
5. a) *P. Jereb: Pelin roža.*
b) *Z. Prelovec: Zapoj mi pesen dekle.* Poje pevski kvintet „Ljubljana“.
6. a) *J. Pavčič: Če rdeče rože zapade meg.*
b) *J. Gotovac: Barbari mi smo!* Poje pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
Pevovodja g. *Zorko Prelovec*.

Po koncertu v vseh dvoranah „Uniona“

DRUŽABNI VEČER S PLESOM

SODELUJE ORKESTER „SLOGE“

Osem ruskih narodnih pesmi za orkester.

1. Duhovni stih.
Tiha pobožnost, mir, vera.
2. Kolednica.
Koledniki pridejo, pojo in godejo, voščila nosijo in spet gredo.
3. Tožba.
Zbor štirih čelov poje mehko-otožno pesem; zamaknjeno poslušajo drugi in se jim kdaj in kdaj pridružijo.
4. Šaljivka: S komarjem sem plesala.
Sama šala; deklico — plesno temo obletavajo ves čas komarjeve šestnajstinke. Ples teče veselo, dokler ne prideta plesalca iz takta (velika in mala flavta) in vsa upehana jenjata.
5. Ptičja zgodba.
Tu gre pa za sila resne stvari! Bojna tema, duhovito okrašena s ptičjimi vzkliki, se zavozlava med čivkanjem cele ptičje jate! Fantazija!
6. Uspavanka.
Mirna, božajoča, prav do sanj te pripelje.
7. Ples.
Na domačo muziko s piščaljo te vabi.
8. Kolo.
V prejšnji točki pleše morda en sam, tu si pa podamo roke kar vsi in se spustimo v rajanje, da prekipeva veselja. Malo se vrsta zmeša, pa čujte kako zopet zagodejo — na koncu se pa vsem v glavi vrti.

Anton Foerster:

Spak.

Žari na vzhodu jutra svit,
Tomaž pa ribe gre lovit.
Meglen nad morjem pajčolan
in čoln se ziblje tja čez plan.
Vesla Tomaž, vesel vesla,
saj danes zopet rib prodá.
Pa vzame sak
in ga spusti v globino.
Vzdigne.
„Kaj, nič ni?“
Spusti ga drugič.
„Zopet nič?“
„To mi nagaja sam hudič!“

Spusti v globino tretjič sak.
„Ho-ho, sedaj je pa težak!“
Kaj dvigne?
Kozla črnega!
Ustraši se, obrne ga.
Res, kozel črn je in rogat,
ves kosmat, grdogled, bradat!
Kako Tomažu se reži!
Kako žarijo mu oči!
Prekriža se Tomaž
in spak sam skoči v morje.
Bil je — vrag!

Emil Adamič:

Završki fantje.

Zvečer se pa završki fantje zbero,
zbero in na selce grado.
Pod vrhom med slivami hramček čepi,
po potu mu gledajo okenca tri,
za tretjim pa Katrica spi.
Saj spi, a se precej zbudi,
ko fantje svoj glas zaženo;
do okenca v temi poskuša,
skož roženkravt skrito posluša,

ker mamke boji se močno.
A završki fantje nalašč prav glasno
po trikrat na vrh mimo hramka gredo,
a završki fantje nalašč prav glasno
po trikrat počasi navzdol pripojo.
Zakaj pa bi mladi ti fantje veselí
ne peli in vriskali ne?
Saj trtica v sladke že jagode gre
in Katrica v dvajseto leto.

Zdenko Fibich:

Tiha noč.

Tiha noč se k zemlji sklanja
in nebo je polno zvezd,
vse življenje že počiva,
veterc nosi tajno vest.

Vzklila je ljubezni zvezda
smrti tožna je bolest,
zemlja strastno bi objela
vsega stvarstva to prelest.

Jaz pa v tiho noč korakam,
vseokrog je sladki mir,
solze lice mi rosijo,
v srcu mojem je nemir.

Risto Savin :

Tehtni vzrok.

(Baumbach — Aškerc)

Bil je ples vesel nocoj —
trudna je domov prispela . . .
Vpraša jo mati: „Kje venček je tvoj,
ki si v lasih ga imela?“

„Ko sem šla tamkaj prek ravnin,
veter pihal z dobrane,
mirto iztrgal in rožmarin,
siloma mi je z glave.“

Materi pa obraz je strog,
v gube čelo je nabrala:
„Dekle, kaj nimaš ti dvoje rok,
da bi venček svoj držala?“

„Fanta z obema rokama jaz
morala sem objeti
in ga poljubljati, pa ta čas —
utegnil venček se je sneti.“

Peter Jereb :

Pelin roža.

(Cvetko Golar)

Fantič, pelin roža, cvetje grenko,
jojme, jojme, jojme,
to na vojski bo veselo!
Ljubico dobiš okroglo,
tenko, tenko, tenko,
gromko njeno grlo bo grmelo.
Fantič, sto zvezd zlatih ti zajsije
jojme, jojme, jojme!
Cvetje iz srca ti vzklije,
pesem te zaziblje v mile sanje,
kjer utihne jok in zdihovanje.

Zorko Prelovec :

Zapoj mi pesem dekle!

(Joža Lovrenčič)

Zapoj mi pesem dekle
o lepih, prošlih dneh,
ko sva midva ljubila
s solzami se v očeh.

Ker vedela sva, da se potje
tam v dalji nama križajo,
in se potem nikoli več
ne zblížajo.

Zapoj mi pesem dekle, zapoj! —

Josip Pavčič :

Če rdeče rože zapade sneg.

(Milan Pugelj)

Če rdeče rože zapade sneg,
pa rože barvo izgube,
ovenejo, se posuše.

In ko je pomlad spet rože cveto,
a druge so rože to.

Če je prve kdaj ljubilo srce,
ne bo drugih več takó. —

Jakov Godovac :

Barbari mi smo!

(Danko Andelinović)

Barbari mi smo!
Iskonska je sila,
u nama živa,
sirova i vrela;
u nama se je bura
s jugom srela,
a mladost šuma ključa
nam kroz bila.
Mračna je slutnja

is kone nam rila,
žrtva i patnja
snove nam je prala,
na pregora nam ognju
snaga zrela,
krvlju i znojem
sudba nas je mila,
naša je mladost
ko pučina naga,
ko bura nagla,

ko dah juga blaga,
bol nam je sreča,
pregor nam je snaga.
Na raskršću nas svijeta
usud stavi,
nit nas tko sputa,
nit nas itko savi.
Barbari mi smo,
mladi, svježji, zdravi! —

Kratka razlaga pesmi.

- A. Foersterjev **Spak** je dramatična uglasbitev Aškerčeve balade. Zahteva rutiniran in dobro izvežban moški zbor.
- E. Adamičevi „**Završki fantje**“ so živahna, prešerno-fantovska skladba, ki užge.
- Z. Fibich: **Tiha noč**. Pri čeških pevskih zborih zelo priljubljena skladba liričnega značaja.
- Risto Savin: **Tehtni vzrok** (Ein triftiger Grund). Redko izvajana pesem iz N. G. Krekovich „Novih Akordov“.
- Peter Jereb: **Pelin roža**. Vsepopšod znana melodijozna skladba z lepim bariton-skim solom. Na gramofonskih ploščah His Master's Voice. Najboljša slovenska plošča. Pel jo je Slovenski vokalni kvintet.
- Zorko Prelovec: **Zapoj mi pesem dekle**. Nežna, toplo občutena pesmica, ki jo imajo vsi kvarteti v svojem repertoarju.
- J. Pavčičeva skladba **Če rdeče rože zapade sneg** spada med najblagglasnejše pesmi naše zborovske literature. M. Pregljev tekst je na široko uglasben, skladba zahteva finega, delikatnega prednašanja zlasti v dinamiki.
- Jakov Gotovac: **Barbari mi smo!** Navdušena pesem mladine, komponirana v jugoslovanskem duhu.
- Veličasten zaključek koncerta.

